

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sva prava pridržana. Dopuštenje za ponovno objavljivanje ovog sažetka dano je isključivo u svrhu uključivanja u HUDOC bazu podataka Suda.

© Office of the Agent of the Republic of Croatia before the European Court of Human Rights. All rights reserved. Permission to re-publish this summary has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© Bureau de l'Agent de la République de Croatie devant la Cour européenne des droits de l'homme. Tous droits réservés. L'autorisation de republier ce résumé a été accordée dans le seul but de son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

HEGLAS protiv REPUBLIKE ČEŠKE

(članak 8.)

Presuda od 1. ožujka 2007. godine

ČINJENICE

Podnositelj zahtjeva je češki državljanin rođen 1976. godine. Trenutno je u zatvoru u Valdicama (Češka).

U siječnju 2000. godine napadnuta je ženska osoba i ukradena joj je torbica. U torbici je bila velika svota novca (oko 8,730 EUR) kojim je ona namjeravala platiti iznos kupoprodajne cijene. Sljedećeg dana policija je uhitila A.M. i pritvorila ga.

Prema člancima 88-1 i 88-2 Zakona o kaznom postupku („ZKP“), određeno je prisluškivanje mobilnog telefona podnositelja od 21. siječnja do 21. veljače 2000. godine. Nadalje, 24. siječnja 2000. godine, policija je A.B., djevojku A.M., ozvučila prislušnim uređajem skrivenim ispod njezine odjeće; ona se zatim našla s podnositeljem i snimila inkriminirajući razgovor u kojem je podnositelj priznao da je on organizirao spomenuto razbojstvo uz pomoć A.M.

Dana 12. srpnja 2002. godine Gradski sud u Pragu je proglasio podnositelja krivim za kazneno djelo razbojstva i osudio ga na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju od devet godina. Uz ostalo, sud je svoju presudu utemeljio na sljedeća dva dokaza: (1) ispis telefonskih poziva s mobilnih telefona koje su okrivljenici uputili jedan drugome neposredno prije i neposredno poslije napada 19. siječnja 2000., te (2) prijepis razgovora između podnositelja i A.B., koji je sud okarakterizirao kao ključan dokaz.

Okrivljenici su se žalili, posebno ističući nezakonitost navedenih dokaza. Visoki sud u Pragu je odbacio njihove žalbe. Podnositelj je također podnio i ustavnu tužbu, navodeći da je korištenje navedenog prijepisa razgovora protivno članku 6. i 8. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava; Ustavni sud je odbacio njegovu tužbu između ostalog navodeći kako je prvostupanjski sud svoju odluku utemeljio i na brojnim drugim dokazima koji nisu dovedeni u pitanje. Kasnije je Ustavni sud po sličnim osnovama odbacio i tužbu A.M.

POSTUPAK I SASTAV SUDA

Zahtjev je podnesen Europskom sudu za ljudska prava dana 2. siječnja 2002. godine.

Presudu je donijelo vijeće od sedam sudaca.

PRIGOVORI

Podnositelj je tvrdio kako upotreba prislušnih uređaja skrivenih pod odjećom A.B. i snimanje razgovora s njom, kao i ispis telefonskih poziva između njega i A.M., predstavlja povredu članka 8. i članka 6. Konvencije.

ODLUKA SUDA

Članak 8.

U odnosu na upotrebu ispisa telefonskih poziva između podnositelja i A.M.

Sud je utvrdio kako upotreba takvog ispisa protiv podnositelja u kontekstu kaznenog postupka predstavlja miješanje u njegovo pravo na zaštitu osobnog života.

Sud je utvrdio kako je presretanje i snimanje podnositeljevih telefonskih razgovora sudac naredio u siječnju 2000. godine na temelju članka 88. ZKP-a. Međutim, članak 88a ZKP-a, koji je nadležnim vlastima omogućio da, između ostalog, pribave i ispis poziva, stupio je na snagu tek 1. siječnja 2002. A što se tiče Zakona o telekomunikacija na koji se poziva vlada tužene države, a koji u članku 84(7) omogućuje istražnim vlastima da pribave ispis telefonskih poziva ili drugih oblika komunikacije, valja napomenuti kako je isti stupio na snagu tek 1. srpnja 2000. godine.

Čak i ako se pretpostavi da je postojala zakonska osnova za pribavljanje ispisa telefonskih poziva podnositelja, Sud je utvrdio kako su češki sudovi imali i ispile poziva od dva dana prije dotičnog prisluškivanja.

Stoga, na temelju svega navedenog, Sud smatra da takvo miješanje nije bilo „u skladu sa zakonom“ te da je zbog toga došlo do povrede članka 8.

U odnosu na snimku razgovora između podnositelja i A.B.

Sud je utvrdio da takva snimka i njezina upotreba predstavlja miješanje u podnositeljevo pravo na zaštitu osobnog života.

Na temelju informacija koje su mu bile dostupne, Sud je utvrdio kako takva mjera nije bila utemeljena na „zakonu“ na način koji bi zadovoljio kriterije uspostavljene u prijašnjim slučajevima Suda, već prije na praksi koja nije dovoljna zakonska osnova iz koje bi onda proizlazili precizni uvjeti za takvo miješanje, pogotovo u odnosu na dopuštenost, opseg, kontrolu i upotrebu informacija dobivenih na taj način.

Sud stoga smatra kako miješanje nije bilo „u skladu sa zakonom“ pa je stoga došlo do povrede članka 8.

Članak 6.

S obzirom na praksu Suda uspostavljenu u prijašnjim slučajevima, Sud je utvrdio kako upotreba dotične snimke i ispisa razgovora od strane čeških vlasti nije povrijedila pravo podnositelja na pravično suđenje. Sud stoga smatra kako nije došlo do povrede članka 6.

Na temelju članka 41. (pravična naknada), Sud je podnositelju dosudio 1,018 EUR na ime troškova i izdataka.